



Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 20. C. Marij vis, honor breuis, & vana dignitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

di, & occisus est, qui voluit tot occidere.

1. Reg. 2. Sic arcus fortium superatus est. Quin s^ape
4. etiam cit^o superatus est,

§. XX.

C. Marij vis, honor brevis & vana
dignitas.

C. Marius, tempore Gallieni, à militi-
bus ex fabro ferrario Imperator factus
est. Fuit is tam robusti corporis, vt Tre-
bellius Pollio scribat, Nullius manus vel ad
feriendum, vel ad impellendū fortiores fuisse,
cūm in digitis nervos videatur habuisse, non
venas. Fertur enim & plaustra venientia
digito salutari repulisse; & fortissimos
quosq; digito ita afflixisse, vt non secus
ac querni ligni, vel clavis ferreæ ictu per-
cussi dolerent. Multas res collisione duo-
rum digitorum contriuit. Tam firmus ipse
fuit. Quām autem firmum illius imperiū?
Prima die factus est imperator, secunda vi-
sus est imperare; tertia desist & imperare,
& viuere, occisus à milite illo, qui eius
quondā, in fabrili officina operarius fuit;
nec sine scommate; vna enim & dictum
hoc accepit: *Hic est gladius, quem ipse fe-
cisti.* Dici igitur de hoc triduano Impera-
tore potest, quod M. Tullius de Consule
Vatinie

Trebell.
Poll. in
hist. 30.
tyrannor.

Vatinio iocosè lusit ; Eo nimirum Imperatore, magnum ostentum accidisse, nam nec brumam, nec ver, nec astatem fuisse. Hæc Numinis non solum potentia, sed etiam prouidentia est, vt tyrannos & tollere è medio possit, & non sinat esse diu, ne diu tyrannicè dominantur. Hoc enim de eo dictum est: *Non dabit in aeternum fluctuationem iusto.* Tu vero, Deus, deduces eos in puerum interitus. *Viris sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos.* Plura qui eiuscmodi vult exempla, librum peculiarem Ioannis Cassionis de Gigantibus, Thomam Fazellum, quin & Philippum Camerarium adeat, vnde locuples huic argumento materia est suppeditata. Illud hoc loco, è D. Augustino etiam atque etiam animaduertendum est, Deum quosdam interdū homines tam vastis corporibus nasci voluisse, vt nobis videlicet testatum relinqueretur, tam pulchritudinem corporum, quam etiam staturæ magnitudinem viresque carnis non esse in bonis præcipuis ponenda, cum ea non minus impijs, quam pijs sint communia. Robur igitur animi, & mentis virtus, quæ apud impios non reperitur, est magnis lacertis anteponenda. Neq; quidam

Psal. 54.

24.

Tho. Fa-
zell. loc.
cit.

S. Augu-
stin I. 15.
de ciuit.
Dei c. 23.

quam

quam contra naturam, aut naturae authorem conqueri potest, si cui statura ingens, aut virium negata est magnitudo, cum nulli negatum sit, quod maius est, virtutem possidere.

§. XXI.

Polydamas alter Samson quo modo oppressus?

Deniq; , ne illi etiam ipsi, quibus à Deo datus est membrorum valor, existiment se omnia posse, atq; vt inde etiam ceteri minorum gentium homuli multò magis suā agnoscant imbecillitatem , declarat diuina sapientia ; etiam illas ipsas exoticas mortalium vires , alio fine datas, multis esse in exitium , quia sunt in præsumptionem. Sicut enim vino, auto, ingenio, alijsque à Deo donis acceptis, ita & vitibus corporis abutuntur. Fit igitur erga eos iustissimè severus, erga quos ingratos fuit munificus. Polydamantēi athlētam Græcorum monumentis proditum est, velut Samsonem aliquē, inermi matu, in Olympo monte, insolitæ magnitudinis leonem confecisse. Memorant eudem etiam in armenta boum intrasse, & inibi taurum magnitudine insignem altero posteriorū pedum arripuisse, ferocientemque, & prærabido

Cælius
L. 7. c. 56.